



# De Anul Nou

Cu prilejul fiecărui an nou, românul, generos din cale-afară, urează semenilor săi împlinirea tuturor dorințelor. E prea mult! Dacă ti se împlinesc anul acesta toate dorințele, ce-ți mai rămîne pentru anul viitor?

Să ne mulțumim cu mai puțin! Să cerem anului care vine să nu fie mai rău decît cel care-a trecut. Să ne dea sănătate, ca să putem munci în voie. Cu sănătate și pace se rezolvă ce este mai important în existența noastră. Celelalte vin de la sine. Un an mai mult nu e decît un an mai puțin. Aș vrea să învăț tineretul că nu urările altora ci propria ta voință îți înfrumusețează viitorul.

Voieste și vei putea!

**VICTOR EFTIMIU**

Urez colegilor mei întru artă, de toate virstele, să aspire tot spre culmi și să ajungă tot mai sus...

Oglindei noastre artistice, „Teatrul”, îi urez să ne stea mereu în față.

**GEORGE CALBOREANU**

*Aș fi bucuros dacă, prin  
munca d-voastră pasionată, ați  
face să crească numărul iubitorilor  
de teatru.*

*Naru Schyge*





Urez cititorilor revistei „Teatrul” să asiste în anul 1970 la reprezentații memorabile, încântătoare, subliniate de tuncete de aplauze explozive.

Făcînd această urare pornită din inimă, nu știu dacă o adresez cititorilor sau mie.

Oricum,  
La mulți ani.

**AUREL BARANGA**

*Pentru anul nm. ce vine  
(E-o tradiție străveche)  
Eu urez revistei „Teatrul”,  
Ca să nu rămînă... veche  
Tudorogăsa țesca*



De la Cluj, unde-mi regăsesc scumpe amintiri de acum cincizeci de ani, cînd se naștea ilustrul Teatru Național al Transilvaniei, urez cititorilor „Teatrului”, și spectatorilor teatrului, la mulți ani — și jur pe capul Silviei Ghelan că le voi rămîne mereu credincios.

**SICĂ ALEXANDRESCU**



Doresc publicului, de noul an :

Să aibă puterea să ne rabde, dacă nu dorința să ne înțeleagă sau chiar generozitatea să ne iubească ;

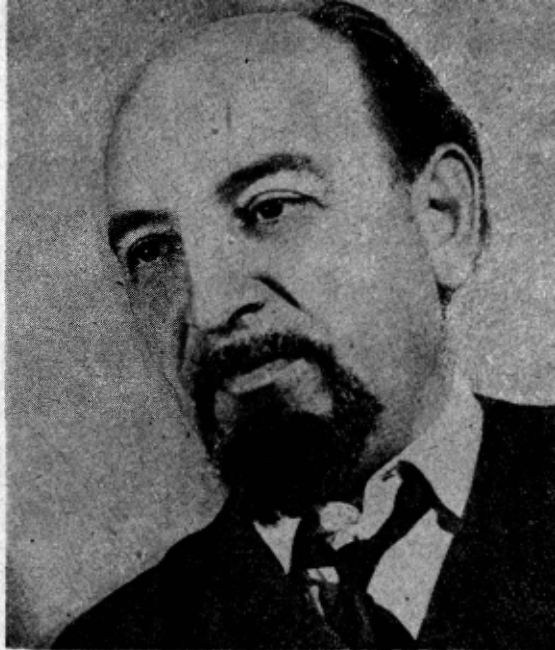
Să se îmbolnăvească de teatru, să se vindece prin teatru ;

Să poată deosebi grîul de neghină, chiar dacă numai neghina face floare ;

Să priceapă că scena e cu un metru mai sus de viață, să ne ajute s-o înălțăm și mai mult ;

Să aibă bani și bună dispoziție, ca să se poată neliști mai eficace.

**PAUL EVERAC**



Dintre scriitori, dramaturgul e cel care realizează contactul imediat cu publicul. Deși tot-mai el e cel mai puțin obișnuit să le vorbească spectatorilor direct. Cuvintele sale sînt rostite totdeauna de altul — de actor. Iată-mă în situația de a vă vorbi cu propria mea voce. Sper că veți distinge în ea căldura urării :

**La mulți ani !**

**ILIE PĂUNESCU**

Ce-mi doresc eu pentru anul 1970 ?

Ca "fundamentală" trinitate — autorul, actorul, auditorul — să acționeze în cit mai perfectă și rodnică armonie.

**VIRGIL OGAȘANU**

[www.cimec.ro](http://www.cimec.ro)





Teatrelor: doar piese bune și succes de public...

Publicului: poftă de teatru și să aibă ce aplauda...

„Teatrului”: și una, și alta, și cealaltă...

Minați măi, hăi, hăi !

**ȘTEFAN BĂNICĂ**



Un călduros „La mulți ani” celor ce îndrăgesc arta, celor cărora le închinăm viața cu idealurile ei.

**ILEANA ILIESCU**



La tradiționala urare de anul nou, pe alte meleaguri se adaugă, de obicei, „fröhliche”, „heureuse”, „happy”, „buon”, etc... Numai în limba română se spune simplu „La mulți ani”.

A venit timpul să schimbăm tradiționalul „La mulți ani” cu „La mulți ani fericiți”, pentru revista „Teatrul”, cititorii ei și spectatorii noștri.

**SORANA COROAMA**



De anul nou, doresc revistei „Teatrul” viață lungă, bucuria de a publica numai piese de valoare și cât mai mulți și devotați cititori.

Cititorilor le doresc satisfacția statornică a unor lecturi de zile mari.

**VIRGINICA ROMANOVSKI**





Citeam deunăzi că teatrele duc lipsă de actrițe frumoase. Nu știu dacă o fi așa. Revista „Teatrul” mi-o doresc însă mereu și din ce în ce mai frumoasă; fiindcă — în fond — ea arată adevăratul nostru chip.

**GINA PATRICHI**



În numele tinerilor actori din Sf. Gheorghe, porniți din institutul Szentgyörgyi István, fericiți că am ajuns în faza finală a Festivalului Național al Teatrelor dramatice, urăm succes deplin tinerilor noștri colegi din celelalte teatre ale țării.

De noul an, urăm publicului românesc și „Teatrului”, spectacole frumoase care să-l bucure și să-i dea satisfacții.

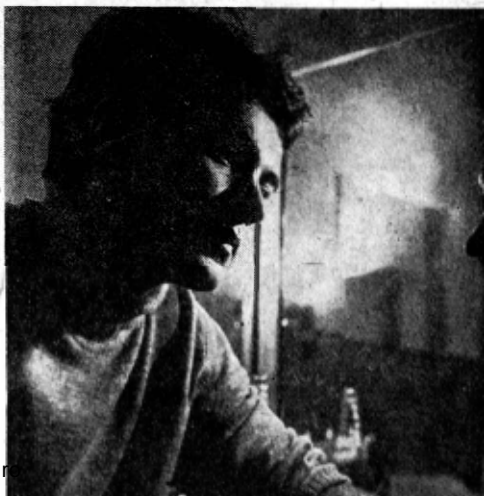
**BORBATH OTILIA  
CSERGÖFFI LASZLO**



...Teatrului românesc îi doresc o afirmare deplină pe toate planurile. Figura frumoasă făcută în străinătate să rămână și o performanță permanentă în fața publicului autohton

...Revistei „Teatrul” îi doresc să-și continue noul ei început pe care-l salutăm, iar printre cititorii ei, să se numere și cît mai mulți „nespecialiști”. Și pentru că am vorbit de ei, pentru că îndrăznesc să afirm că măcar puțin, cunosc publicul, ei bine, acesta ar simți mai potrivit și necesar pentru el un săptămînal de teatru. Fie, dar, să i-l aducă anul 1970 !

**SILVIU STANCULESCU**



Stiu! Cu o floare mi se  
face primăvara. M-am tucuit  
totuși, dacă floarea pe care  
m-o dăruiesc eu, n-o de menține  
zimbetul!

La mulți ani!

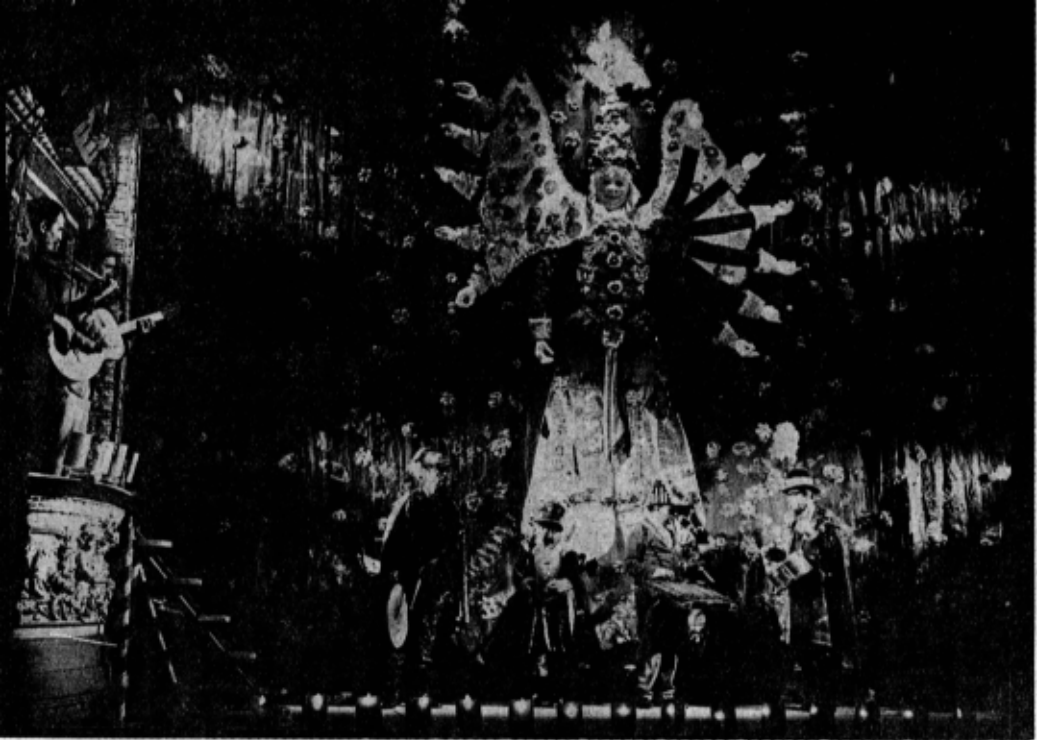
✻ *Mariposeta*



SPECTATORILOR, TEATRU!  
TEATRULUI, ... SPECTATORI  
LA MULȚI ANI!  
MATTY.



Tuturor cititorilor revistei „Teatrul” tradiționalul „La mulți ani, sănătate și fericire”. Actorilor de teatru — voci cit mai calde și timbrate iar cîntăreților cit mai mult talent dramatic; anul 1970 să le fie cel mai fructuos în satisfacții profesionale și personale de pînă acum.



*Moment cu muzică, în fața cortinei interioare. Decorul, Radu Boruzescu — mențiune pentru scenografie*

## **PREMIUL PENTRU CEL MAI BUN SPECTACOL AL FESTIVALULUI**

„Coana Chirița” de Tudor Mușatescu, după Vasile Alecsandri,  
versiune scenică și regie de Horea Popescu

*Draga Olteanu (Chirița) — mențiune pentru interpretare, Eugenia Popovici (Elencu),  
Ileana Stana Ionescu (Chiralina) — menține pentru interpretare, Al. Giugaru (Birzo)*





**Olga Tudorache** — Premiul pentru interpretare al Festivalului Național de Teatru.

Debutază în 1951. Din fișa foarte bogată a creațiilor ei, rolurile din *Ani de pribegie de Arbuzov*, *Suflete tari de Camil Petrescu*, *Nila de Salinski*, *Antonio și Cleopatra de Shakespeare*, 5 schițe de *Caragiale* și *Cântăreata cheală de Eugen Ionescu*, *Tango de Mrozek*, *Baltagul* — dramatizare după *Mihail Sadoveanu*, *Maria 1714 de Ilie Păunescu*.



**G. Ionescu-Gion** — Premiul pentru interpretare al Festivalului Național de teatru.

Debutază la Naționalul din Iași în 1942. La București face parte din echipele Teatrului Modern și Teatrului Nostru, fiind prezent și pe scena Teatrului Național și a altor teatre. Actualmente în colectivul Teatrului Mic și în reprezentație la Teatrul Giulești, interpretând rolul *Marc* din piesa *Absența de Iosif Naghiu*.

**Silvia Ghelan** — Premiul revistei „Teatrul” — 1969 pentru interpretare.

Absolventă a conservatorului clujean, a debutat în 1948 pe scena Teatrului Național din Cluj cu rolul „*Vanda*” din *Gaițele de Kirițescu*. Din creațiile ultimilor ani: *Clitemnestra* din *Ifigenia în Aulis de Euripide*, *Leonie* în *Părinții teribili de Cocteau*, monologul dramatic *Visul de D. R. Popescu*, *Cesonia* în *Caligula de Camus*, *Paula* în *Curcubeul negru de Teodor Boșca*.

**Leopoldina Bălănuță** — Premiul revistei „Teatrul” 1969 pentru interpretare.

Debutază în 1957. Pe scena Teatrului Tineretului și apoi a Teatrului Mic, interpretează roluri în *Prima întâlnire de Sătina*, *Oceanul de Stein*, *De n-ar fi iubirile de Dorel Dorian*, *Doi într-un balansoar de Gibson*, *Jocul ielelor de Camil Petrescu*, *Iertarea de Ion Băieșu*.



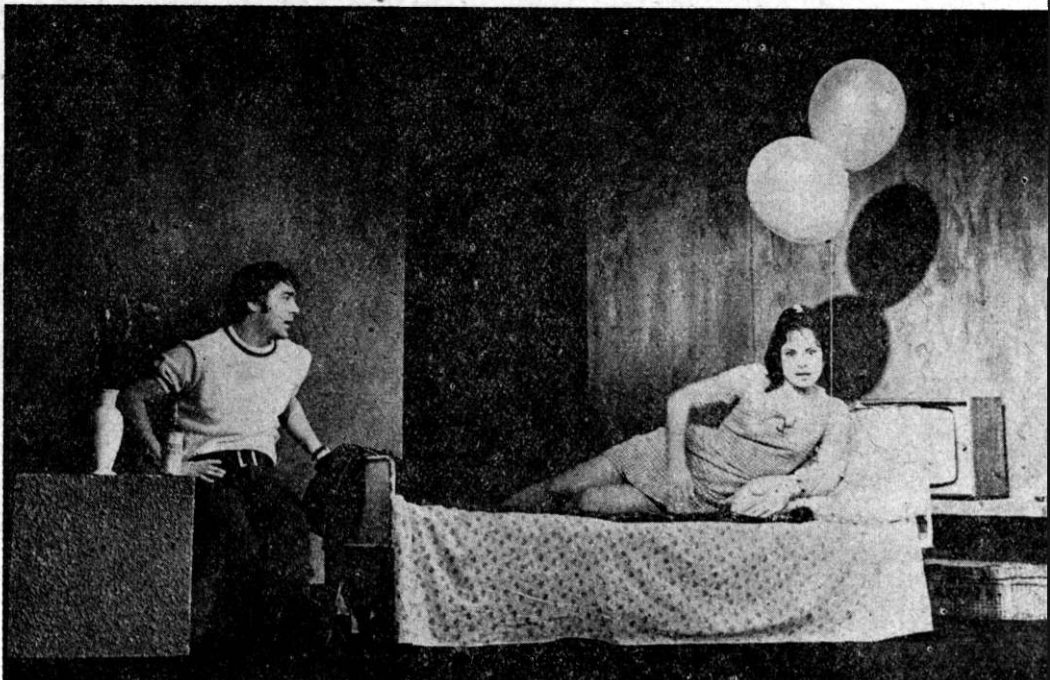


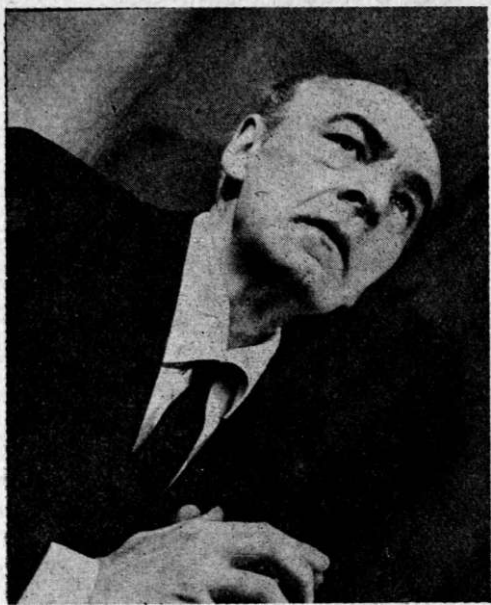
D. R. Popescu — Premiul de dramaturgie al revistei „Teatrul” pe anul 1969 pentru piesa Acești îngeri triști.

Născut în 1935. Absolvent al facultății de Filologie din Cluj. Debutează în proză cu un volum de schițe și nuvele: Fuga (1958). A mai scris: Zilele săptămânii, Vara oltenilor, F (romane); Umbrela de soare și Dor (nuvele). În 1964 obține premiul de proză al Uniunii Scriitorilor pentru Fata de la Miază-zi și Vara oltenilor. A debutat în teatru cu piesa Vara imposibilei iubiri (Teatrul Național din Cluj 1967). La același teatru reprezintă Visul (1968). Tot în anul 1968, pe scena Teatrului Maghiar din Sf. Gheorghe și apoi la Teatrul din Oradea, se joacă Cezar, măscăriciul piratilor. Obține premiul cinematografiei pentru scenariul Un suris în plină vară.



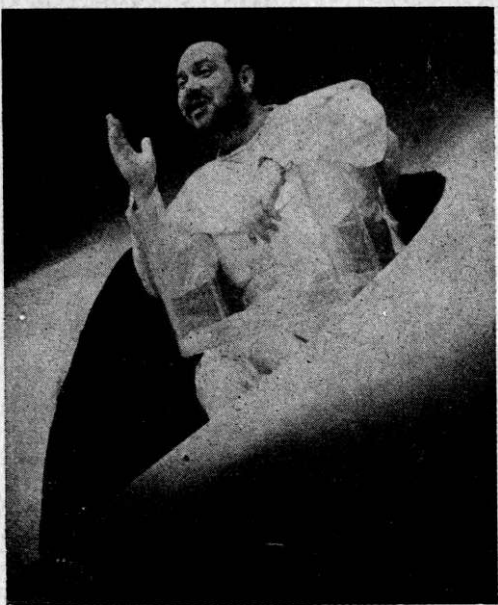
„Acești îngeri triști” în interpretarea Teatrului de Stat din Tg. Mureș, secția română. În imagine, Anca Neculce-Maximilian (Silvia) și Ion Fiscuteanu (Ion)





Emil Botta — Premiul revistei „Teatrul” — 1969 pentru interpretare.

A debutat în 1938 la Teatrul Național. În cei treizeci de ani de carieră pe prima scenă a țării, a jucat rolurile titulare din Othello și Macbeth de Shakespeare; în Trei surori de Cehov, în Fata fără zestre de Ostrovski, în Matei Millo de Mircea Ștefănescu, în Citadela sfărâmată de Horia Lovinescu, în Strigoii de Ibsen, în Oameni care tac de Alex. Voitin, în Năpasta de Caragiale.



George Constantin — Premiul revistei „Teatrul” — 1969 pentru interpretare.

Debutul profesional la fostul teatru al Armatei. Actualmente activitatea sa se împarte între Teatrul „C. I. Nottara” și Teatrul Mic. Din creațiile ultimelor stagioni: Stomil din Tango de Mrozek și Iona de Marin Sorescu.

Radu Penciulescu — Premiul de regie al revistei „Teatrul” pe anul 1969.

Născut în 1930. A absolvit I.A.T.C. „I. L. Caragiale” în 1955. Din montările reprezentative: Ciocirlia de Anouilh; Brigada I de Cavalerie de U. Ușnevski; Secunda 58, De n-ar fi iubirile, Ori cât ar părea de ciudat de Dorel Dorian; Steaua polară de Sergiu Fărcășan; Casa inimilor sfărâmate de Shaw; Richard II de Shakespeare; Tango de S. Mrozek; Baltagul, adaptare după M. Sadoveanu; Dansul sergentului Musgrave de John Arden.

Crin Teodorescu — Premiul de regie al revistei „Teatrul” pe anul 1969.

Născut în 1927. A studiat filozofia și limba franceză. Din spectacolele mai importante: Viața nouă de Stehlik; Pescărușul de Cehov; Steaua polară și Lovitura de Sergiu Fărcășan; Vară și fum de Tennessee Williams; Bălcescu și Jocul ieilor de Camil Petrescu; Despot Vodă de Alecsandri; Din jale s-a întrupat Electra de O'Neill; Procesul Horia de Al. Voitin, îmbrăcați pe cei goi de Pirandello; Opinia publică de Aurel Baranga; Victimele datoriei de Eugen Ionescu; Prețul de A. Miller.

